

Trygghet lanseras alltmer som det stora värdet för en gemenskap. Det görs till riktmärket. Trygghet blir rättesnöret för hur grupper och samlingar ska organiseras.

Ifall en grupp verkligen uppnår full Trygghet så har några fått lida för det: de har blivit bortstötta eller så har de fått underordna sig. Trygghet som det väsentliga värdet för en grupp sätter igång flera maktdynamiker vilka knappast är avsiktliga:

1. Gemenskapen avlägsnar sig från det osäkra och otrygga istället för att leva sårbarhet.
2. Gemenskapen drar sig undan från de kritiska, jobbiga, avvikande och störande.
3. Gemenskapen gör sig alltmer vit, medelklass, normal och åldersseparatistisk. Tryggheten dras mot likhet.
4. Gemenskapen drar sig undan från ickevåld, från ickevåld som faktiskt berör våld, från ickevåld som går in i förtryck för att sårbart ingripa.
5. Trygghet tränger alltmer undan andra värden som jämlikhet och demokrati, kamp och motstånd, befrielse och civil olydnad.
6. Trygghet upplever maktingripande som hot mot tryggheten. Upprättelsen upplevs som konfliktskapande. Att konfrontera makt uppfattas som konflikten.
7. Bevarande av ordning och bevarande av det normala (igenkännande) blir alltmer det som skapar trygghet i gemenskap.

Visst, ibland behöver vi trygghet. Trygghet ska inte avfärdas. Men att bejaka vårt beroende av varandras omsorg, och att bejaka vårt beroende av att andra ingriper vid förtryck och våld gör det möjligt att leva sårbart bortom trygga, säkra och skyddade medelklassområden.

Per Herngren
2014 10 22, version 0.2

Referens

Judith Butler, *Krigets ramar - När är livet sörjbart?*, Hägersten: Tankekraft förlag, 2009.

Per Herngren, [Trygga rum & triggervarning: Halberstam](#), 2015.

Per Herngren, [Sårbar förutsättning för politik: Judith Butler](#), 2011

Per Herngren, [Prekaritet gör ingripande nödvändigt: Butler](#), 2011.

Per Herngren, [Lycka som maktteknik: Sara Ahmed](#), 2013.

Sara Ahmed, *The Promise of Happiness*, London: Duke University Press, 2010.